

РАЗГОНОВ С.А., канд. тех. наук, доцент кафедри транспортних систем та технологій, Університет митної справи та фінансів

СПИРИДОНОВ В.М., канд. тех. наук, доцент кафедри прикладної математики та інформатики, Університет митної справи та фінансів

ЧИ ЗМОЖУТЬ ТЕХНІЧНІ ВУЗИ СТВОРИТИ ІННОВАЦІЙНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ?

Традиційно вищі навчальні заклади (ВНЗ) були джерелом знань, спрямованих на розвиток технологій, що впливають, в свою чергу, на соціум. Оновлення всіх сторін життя держави відбувається завдяки нововведенням в управлінні, виробництві і культурі. Нововведення в освіті - частина загального процесу засвоєння знань особистістю, що змінюється в результаті соціалізації в інноваційній сфері. Звідси важливі в підготовці фахівців, наукових і педагогічних кадрів дослідження щодо формування інноваційної культури суб'єктів діяльності ВНЗ.

Входження країни в єдиний освітній простір Європи вимагає зміни головного пріоритету педагогіки з «навчити» на «навчити вчитися», розвиток методологічної педагогіки, прищеплювати самостійність освоєння нових знань. Тому пріоритет завдань вищої освіти - забезпечення використання інтелектуального потенціалу, що вимагає нових правових і управлінських механізмів по зміні традиційної освітньої парадигми. Її сутністю є перехід від споживання знань для професійної діяльності до концепції освіти, розвиваючої особистість (розбудити в людині творця, розвинути сміливість думки, здатність генерації ідей і т.д.), і характеризує рівень її інноваційної культури. Така мета вимагає від системи освіти: підготовки фахівців високої кваліфікації, які відшуковують нетрадиційні шляхи вирішення протиріч; орієнтації навчального процесу на формування у студентів інноваційної культури. Все це можна досягти, якщо знання є результатом інтеграції науки і освіти, якщо заохочується новаторство, трансдисциплінарності програм для досягнення довгострокової перспективи; якщо студент ставати активним учасником інноваційного

процесу. Оскільки знання з часом потребують оновлення, то існує проблема неадекватності освіти тенденціям соціально-економічного та науково-технічного розвитку держави. Це, в свою чергу, вимагає вдосконалення професійної освіти на основі інноваційних процесів.

Аналіз показує, що в державі визначається єдиний шлях формування економіки, заснованої на знаннях інноваційного типу. При існуючому стані вже в найближчі роки ми будемо витіснені з ринку високотехнологічної продукції, яка забезпечує безпеку країни. Разом з тим зростання інноваційної діяльності перешкоджають: брак фінансування; низький попит на нову продукцію; недостатня кваліфікація персоналу; відсутність нормативно-правової бази та інше [1].

У технічних вузах традиційна форма навчання - стендові лабораторні роботи. Вони служать формуванню професійних умінь і навичок фахівців. Разом з тим, вони не відповідають умовам високоавтоматизованих і інформаційно-насичених виробництв. Для ряду дисциплін ці лабораторні роботи морально застаріли. Віртуальні стендові лабораторні роботи приходять на зміну традиційної освітньої парадигми.

За висновком відомих експертів в частині оцінки якості освіти з урахуванням технологічних і людських ресурсів інноваційної технології повинні бути притаманні риси:

- студент з якого навчають переходить в стан того, хто навчається;
- в проектуванні цілей і результату навчання бере участь студент, виходячи з його мотивації;
- моніторинг знань і сформованих компетентностей проводиться перманентно протягом процесу навчання, а не тільки за кінцевим результатом у семестрі та інше.

Список літератури:

1. S.Razgonov, V.Spiridonov. About One Aspect of the Coming Reform of Higher Education in Ukraine's Universities /Текст/ Світова торгівля і захист національних інтересів в умовах глобалізації: правове, соціально-економічне та інформаційно-технічне забезпечення. Матеріали конференції. - Дніпропетровськ: Університет митної справи та фінансів Том 2. С. 235.